

Nečekaní hosté s nečekanou myšlenkou nám nasadili brouka do hlavy

I dnes ráno při nástupu na naše plantážníky čekalo milé překvapení. Přišla se na ně podívat Jindrova kamarádka Martina s její nejlepší přítelkyní Tončou. Sdělily jim, že strašně obdivují pevné vztahy, které mají mezi sebou, a byly naprosto paf, když viděly, že v jejich klubech jsou holky a kluci dohromady.

Co jsme nevěděli bylo, že ve Stínadlech se nenachází skoro žádný dívčí klub. Z toho důvodu dostala děvčata nápad založit si svůj vlastní, klub Upřímných srdcí. Avšak podle toho co nám řekly, mají všichni velice staromódní názory ohledně zakládání dívčích klubů, a dokonce i klubů míchaných. Proto vás i zde prosíme, abyste při dalších volbách Velkého Vonta nevolili Mažňáka, jelikož zvážíme-li vulgaritu jeho názorů na tyto záležitosti, tak by evidentně nejradši přivázal

všechny ženy doma k plotně.

Toto vyprovokovalo zajímavou debatu mezi kluby. Mají mít holky právo zakládat si kluby? Jsou moc slabé a jemné na to, aby mohly vést takovou organizaci? Jsou všichni kluci jednoznačně silnější a dívkám jde jednoznačně více vaření a žehlení? Těchto otázek holky využily a rozdaly klubům úkoly spojené s tímto tématem. Celý tento program byl prolnutý příběhy žen, které se zapsaly do historie svými hrdinskými činy. Proč ale nejsou tyto ženy tak známé, jako muži, kteří teoreticky udělali úplně to samé?

-Majda x

Není radno krást nám Upřímná srdce

Nebyli by to plantážníci, kdyby se okamžitě nezapletli do nějakých patálií. Jejich polední klid narušila banda rozhicovaných a neukázněných netopýrů, která jim s výsměchem sdělila, že zajali Tonču a Martinu. Našimi hlavami prošli nejčernější myšlenky. Co se s nimi děje? Co když jim ubližují?

Když už začali zvažovat zda záchrana děvčat stojí za výpravu do nebezpečného lesa a potyčku s netopýry, vzpomněli si na jejich přátele Rychlé šípy, na to, jak nebojácní jsou, a jak se postaví za každého, komu se děje nějaké bezpráví. Okamžitě tedy zavrhli jakékoli takovéto nápady, hodili do batůžků vodu a vydali se pronásledovat nezbedné netopýry.

V lese však proběhlo větší hrdinství, než se očekávalo. Naši

plantážníci totiž zachraňovali nejenom Tonču s Martinou, ale i jiné významné ženské osobnosti ze spárů netopýrů. Každý netopýr měl v zajetí jednu ženu, a každý se snažil získat všechny ženy od všech netopýrů. Zároveň se snažili zjistit, kde uvěznili netopýři Tonču s Martinou. Do poslední chvíle se zdál tento úkol nespílitelný, ale plantážníci Dan a Honza se osvědčili a schované dívky našli a osvobodili. Jejich shledání po tomto traumatickém zážitku bylo značně emocionální.

Tento den se zapisuje do historie jako den, kdy plantážníci nakopali netopýrům zadky.

-Majda x

Ženy, které udělaly díru do světa

Bethany Hamilton, žena, které sežral ruku žralok, ale furt surfuje.

Je to náš vzor, jelikož dokáže překonat i velké překážky, které jen tak někdo nepřekoná. Když si představím, jak těžké pro ni musí být chytout vlnu nebo se s jednou rukou dostat do line up-u, aby chytla nějakou dobrou vlnu...

...to si myslím zaslouží poklonu.

A proto si myslím, že bychom se měli snažit o totéž. Nemyslím abychom se snažili o sežrání ruky žralokem, ale o to, překonávat nepřekonatelné.

Tedy bychom se měli zamyslet nad tímto příběhem a položit si otázku. Vážně je to tak těžké jak se zdá? Určitě to těžké je, ale nepřekonatelné?

A věřím, že mnohým z vás se to tak zdát může, ale není to tak. Proto se zamyslete nad nějakým podobným příběhem a znovu si položte otázku: Vážně se to nedá překonat?

-Róza & Klárka

Diana Liston

Byla jednou jedna holka, která se jmenovala Diana a Diany oblíbené zvíře byl slon. Diana bydlela v Africe, kde sloni byli ve volné přírodě.

Jednoho dne do údolí, kde Diana bydlela přišli pytláci, kteří chtěli vyhubit slony pro jejich kly a kůži, aby je mohli prodat. Diana jim v tom chtěla zabránit. Pár dní o tom přemýšlela a nakonec dostala nápad. Za svoje ušetřené peníze si šla na trh koupit trumpetu. Každé ráno, když pytláci šli pytláčit, Diana je pronásledovala, a vždycky, když uviděla slona, zatroubila na trumpetu a tím zachránila stovky, i tisíce slonů.

-Claudie & Viki & Tereza

Ashley Prres

1896-1978

USA

Byla jednou jedna bohatá paní. Jmenovala se Ashley Prres. V té době, kdy Ashley ještě žila, vypukla na Ukrajině válka. Ashley se rozhodla, že tam z USA pojede a zachrání pár dětí před smrtí v koncentračním táboře. Převlékla se za chudou a odletěla na Ukrajinu. Vplížila se do koncentračního tábora a začala zahraňovat děti. U toho ji viděl voják, který po ní vystřelil z pušky. Nábor těsně minul její pravé ucho. Ashley Prres se vrátila do Ameriky spolu s dětmi, které zachránila. Jelikož byla bohatá, zajistila dětem bydlení. Po dvou letech v Americe se Ashley rozhodla vrátit na Ukrajinu pro další děti. Tentokrát jí to ale nevyšlo, vojáci jí střelili do ruky. Než ji stihli přepravit do nemocnice, vykrvácěla. Její poslední věta byla: „Starejte se o moje děti.“

JEVDOKIE KEPKOVÁ

Narozena: 1922
Rusko

Před 75 lety, když jí bylo 20 let, Němci napadli jejich vesnici a vzali s sebou jejího manžela. Chtěla ho zachránit, ale byl v tom jeden háček. Za výměnu chtěli bagančata, ale ty bylo těžké sehnat. Nakonec je našla, ale bylo pozdě. Jejího manžela zabil.

Jevdokie Kepková
1922
Rusko

Margharitta
Brench
Švýcarsko
1879-1968

Jméno: Margharitta
Příjmení: Brench
Země původu: Švýcarsko
1879 - 1968

Byla to skvělá kuchařka, která chtěla mít, svoji vlastní restauraci ale nemohla, protože zákazníci ji považovali za amatérku. Ve svých 20 letech si založila svou první restauraci. Nejprve měla velice málo zákazníků, potom si však předělala svou restauraci na pizzerii. Její restaurace začala být populární a brzy se stala nejpůvodnější ve městě.